

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. โครงการศึกษาดูทำแผนแม่บทเพื่อปรับปุ่งเมืองชายแดนทางการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ตะวันออก, 2540.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. การพัฒนาพื้นที่เฉพาะ. รายงานประจำปี 2545 : การพัฒนาประเทศไทยเพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทย (เดือนกุมภาพันธ์) : หน้า 79-84.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ : นสก.เมืองทรายพรัตน์, 2539.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549). กรุงเทพฯ : นสก.โรงพิมพ์คุรุสภา, 2544.

คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่เฉพาะและพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศไทยเพื่อบ้านและคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จ.เชียงราย. (ม.ป.ท., 2546)

คณะกรรมการทำงานร่วมธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารแห่ง สปป.ลาว. บัญชีการค้าชายแดนไทย-ลาว (นครพนม-คำม่วนและเชียงราย-บ่อแก้ว). กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2539.

จุลทรรศน์ ชินวรรโนน, รศ.ดร. สุสหศรรษที่ 3 กระแสเศรษฐกิจการเมืองโลกที่ไร้พรมแดน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2542.

เจษฎา สรวัตถี. แนวทางการพัฒนาเมืองหนองคายเพื่อรองรับผลกระทบจากสะพานมิตรภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย, 2537.

นัตรรัช พงศ์ประภู. ภูมิศาสตร์เมือง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

ขัญญา พจนธารี. แนวทางการวางแผนพัฒนาเมืองชายแดน : กรณีศึกษา หัวยโกร์น จ.น่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย, 2542.

ชัยอนันต์ สมมุทรณ์. โลกานุวัตรกับอนาคตของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ผู้จัดการ, 2537.

ชำนาญ พินศรี. แนวทางการพัฒนาชุมชนชายแดนเมืองมุกดาหารเพื่อรองรับผลกระทบจากสะพานมิตรภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จ.ฟ้าลั่งกรรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ดวงจันทร์ (อาจารย์ชรุตม์) เจริญเมือง. บทบาทเมืองขนาดกลางในการพัฒนาภูมิภาค : กรณีศึกษามีเมืองเชียงราย. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์มิ่งเมืองนวัตตน์, 2535.

ต่าง แสงวีเดิสแคลนนิชิกา ทั้งสุพานิช. เอกสารชุดกิจพิเศษ : แนวคิดใหม่ในการพัฒนาพื้นที่เฉพาะ.

วารสารเศรษฐกิจและสังคม ปีที่ 39 ฉบับที่ 2 (เดือนมีนาคม-เมษายน 2545) : หน้า 42-43.

ดุษฎี ทายคุต. การศึกษาในด้านอนุรักษ์สถาบันปัตยกรรมโดยการผังเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

หันทิม วงศ์ประยูร. เศรษฐศาสตร์การพัฒนาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ธรรมสารการพิมพ์, 2542.

ที่ว่าการอำเภอเชียงแสน. เอกสารบรรยายสรุปจำนำข้อเรียน. (ม.ป.ท., 2544)

เทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน. แผนพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน 5 ปี (พ.ศ.2545-2549).
(ม.ป.ท, 2544)

ธเนศวร เจริญเมือง. ไทย-พม่า-ลาว-จีน สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ สี่เหลี่ยมนวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์ คบไฟ, 2538.

ธีระพงศ์ เกมนฤกษ์จำพล. การค้าและการเงินระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็น.กรีป จำกัด, 2537.

ประจักษ์ ศกุนตลาภณ. เอกสารการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์เมืองและภูมิภาค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.

ปลัดกระทรวงมหาดไทย, สำนักงาน ร่วมกับกรมการผังเมืองและกรมการพัฒนาชุมชน, กรม. การพัฒนา จังหวัดบริเวณพื้นที่นகเลี่ยมเศรษฐกิจในบทบาทของกระทรวงมหาดไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2540.

พานิชย์จังหวัดเชียงราย, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงราย ประจำปี 2537. เชียงราย : โรงพิมพ์ สำนักงานพานิชย์จังหวัดเชียงราย, 2537.

พานิชย์จังหวัดเชียงราย, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงราย ประจำปี 2538. เชียงราย : โรงพิมพ์ สำนักงานพานิชย์จังหวัดเชียงราย, 2538.

พานิชย์จังหวัดเชียงราย, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงราย ประจำปี 2539. เชียงราย : โรงพิมพ์ สำนักงานพานิชย์จังหวัดเชียงราย, 2539.

พานิชย์จังหวัดเชียงราย, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงราย ประจำปี 2540. เชียงราย : โรงพิมพ์ สำนักงานพานิชย์จังหวัดเชียงราย, 2540.

พานิชย์จังหวัดเชียงราย, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงราย ประจำปี 2541. เชียงราย : โรงพิมพ์ สำนักงานพานิชย์จังหวัดเชียงราย, 2541.

พานิชย์จังหวัดเชียงราย, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงราย ประจำปี 2542. เชียงราย : โรงพิมพ์ สำนักงานพานิชย์จังหวัดเชียงราย, 2542.

โดยอิกร, กรม. รายงานการศึกษาความเหมาะสม ศูนย์กิจกรรมเชียงราย. 2541.

วันรักษ์ มั่งสนีคิน และคณะ. การค้าและการลงทุนไทย-จีนตอนใต้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย- ธรรมศาสตร์, 2537.

วิทยา สุจิตรนารักษ์ และชปा จิตต์ประทุม. การค้าชายแดน. กรุงเทพฯ : สถาบันเชียงศึกษา จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย, 2537.

ศิลปกร, กรม. แผนแม่บทโครงการบูรณะและอนุรักษ์เมืองประวัติศาสตร์เชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : ดาวคอมพิวเตอร์ฟิก, 2538.

ศิลปกร, กรม. รายงานการสำรวจโบราณสถานเมืองเชียงแสน เอกสารโบราณคดี หมายเลข 4. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2530.

ศูนย์พัฒนาภาคเหนือ. ชายแดนภาคเหนือ : โครงการค้ากับเพื่อนบ้าน. วารสารเศรษฐกิจและสังคม ปีที่ 39 ฉบับที่ 2 (เดือนมีนาคม-เมษายน 2545) : หน้า 53-58.

สมชาย ภาคภานิวัฒน์, ดร. วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2000. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มิติชน, 2541.

สาโรช คัชมาตย์. นโยบายการพัฒนาจังหวัดชายแดนในเขตอนุภูมิภาคคุณเมืองน้ำโขง : กรณีศึกษาเฉพาะ จังหวัดมุกดาหาร. เอกสารวิจัยส่วนบุคคลวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2542.

สำนักงานบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย. แผนการลงทุนจังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

สุวัฒนา ชาดานิติ, ผศ. ดร. "การพัฒนาแบบยั่งยืน", ในเอกสารประกอบการสอนวิชา Resource Development ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 8-12, 2542.

ไสรัจ สายบัว. การวางแผนการใช้ที่ดินเมืองศูนย์กลางสู่อินโดจีน : กรณีศึกษาชุมชนเมืองอุบลราชธานี-วารินชำราบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิต-วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อุดม เกิดพิบูลย์. ทฤษฎีและนโยบายการค้าระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์-มหาวิทยาลัย, 2543.

ภาษาอังกฤษ

Alonso, William. "Location Theory", in Regional Development and Planning. Mass : The M.I.T. Press, 1964.

Goodall B. The Economics of Urban Areas. Oxford : Pergamon Press, 1974.

Jovanovic, M.N. International Economic Integration. London : Routledge Press, 1989.

Kiely R and Marflect P. Globalisation and the Third World. London : Routledge, 1998.

Murphy, Raymond E. The American City : An Urban Geography. The United States : McGraw-Hill, 1974.

Scott J.W. "European and North American Contexts for Cross Border Regionalism", in Regional Studies 33, pp 605-617, 1999.

Woskett, Roy. The Character of Town. London : The Architectural Press, 1969.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค (Sub-regional Cooperation)

1.ເຊື່ອໜ້າເລີ້ມເຫຼັກຈະຫວັງຈິນຕອນໄດ້ – ພມໍາ – ລາວ – ໄກສ

(Quadrangle Economic Cooperation : China – Myanmar – Laos – Thailand)

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนที่ดีขึ้นหลังจากการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1975 และการถอนทหารของเวียดนามออกจากภารตะวันออกของจีนในปี ค.ศ. 1988 ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศไทยเพื่อนบ้านดังนี้เจริญล้ำ กัมพูชา และเวียดนามดีขึ้น ดังนั้น จึงได้เพิ่มการติดต่อและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศไทยเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดต่อกัน สภาพที่ดีตั้งภูมิศาสตร์ที่ใกล้ชิดกัน และปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ทำให้ภาคเอกชนของไทยในภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงรายสนใจที่จะติดต่อค้าขายกับพม่า ลาว และจีนตอนใต้แบบมั่นคงยั่งนาน เนื่องจากจังหวัดเชียงรายติดต่อกับพม่าและลาว อีกทั้งยังใช้แม่น้ำโขงเป็นเส้นทางคมนาคมไปถึงยุนนานของจีนได้ จึงได้มีความพยายามที่จะส่งเสริม “ความร่วมมือระดับอนุภูมิภาค” ระหว่างสีประจำ “หรือ “สีเหลืองเศรษฐกิจ” ในเรื่องการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างกัน การขยายเครือข่ายระบบคมนาคมระหว่างกันทั้งทางบกและทางน้ำมีความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากจะทำให้การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และประชาชนเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว และประหยัด ยังจะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จะช่วยส่งเสริมการค้าและการลงทุนในอนุภูมิภาค

ความคิดริเริ่มและแรงผลักดันของนักธุรกิจภาคเอกชนและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย เกี่ยวกับความร่วมมืออนุภูมิภาคสีเหลี่ยมเศรษฐกิจ ได้นำไปสู่การขยายการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยทางเหนือทั้งลาว พม่า และจีน ขณะผู้แทนภาคเอกชนของหอการค้าเชียงรายได้เดินทางไปเยือนเมืองหัวหรา แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว เมื่อวันที่ 2 มกราคม 1989 และปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ของ สปป.ลาว ในกระบวนการขยายความสัมพันธ์ในการค้าขายระหว่างกัน ต่อมากลับมาในวันที่ 4 กรกฎาคม ปีเดียวกัน คณะผู้แทนหอการค้าจังหวัดเชียงรายได้เดินทางไปเยือนมณฑลยูนนาน และได้ลงนามในบันทึกข้อความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและการค้าระหว่างท้องถิ่น ซึ่งแนวความคิดความร่วมมือในอนุภูมิภาคนี้ระหว่างประเทศไทย พม่า สปป.ลาว และจีนนั้น จะมีขอบเขตทางภูมิศาสตร์ดังนี้ คือ

-ประเทศไทย ครอบคลุมดินแดนบริเวณภาคเหนือตอนบน โดยมีจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก และน่านเป็นหลัก และอาจขยายลงมาคลุมถึงลำพูน ลำปาง พะเยา แพร่ รวม มีประชากรประมาณ 18 ล้านคน

-สหภาพพม่า ครอบคลุมรัฐชนานั่งเมืองเชียงตุงเป็นหลัก แต่อาจขยายถึงภาคอีนและ
กะยา ซึ่งมีประชากรรวมประมาณ 5 ล้านคน

-สปป.ลาว ครอบคลุมแขวงบ่อแก้ว หลวงน้ำทา หลวงพระบาง อุดมไชย เวียงจันทน์ เป็นหลัก และอาจขยายไปถึงพังสាតិ ไชยบุรี ซึ่งมีประชากรประมาณ 2 ล้านคน

-จีน มีเมืองใหญ่ๆ ที่มีประชากรประมาณ 40 ล้านคนเป็นหลัก แต่อาจขยายไปถึง หมู่บ้านและเมืองที่อยู่ใกล้ๆ ซึ่งมีประชากรเพิ่มอีก 120 ล้านคน

ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งสี่ หรือสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจนี้จะรวมถึงความร่วมมือและการเชื่อมโยงทางด้านการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การพัฒนาพลังงานและแหล่งน้ำตลอดจนสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน การเงิน การแลกเปลี่ยนทางวิชาการและเทคโนโลยี ซึ่งรวมไปถึงการพัฒนาทรัพยากร่มบุษย์ด้วย โดยในระยะแรกจะเน้นโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างถนนเชื่อม 4 ประเทศเข้าด้วยกัน 2 เส้นทาง คือ เส้นทางเชียงราย-แม่สาย-ผ่านพมาทิ่ฟ้าขึ้นหลัก-เชียงตุง-ต้าล้อ-เชียงรุ่ง-คุนหมิง และเส้นทางเชียงราย-เชียงของ-ผ่าน สปป.ลาว ที่ห้วยทราย-บ่อเตน-เมืองล่า-เชียงรุ่ง และคุนหมิง กับเส้นทางคมนาคมทางน้ำในแม่น้ำโขงจากเชียงรุ่งในสิบสองปันนา หมู่บ้านใหญ่ๆ ที่มีความคืบหน้าในมานะก็ เชียงราย

ความร่วมมือในการobiสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยในประเทศทั้งสี่ และวิกฤตเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997 ทำให้มีความคืบหน้าไม่มากนัก

(1) ด้านคมนาคมขนส่ง

1.1. โครงการสร้างถนนเชื่อมไทยกับจีนตอนใต้ โดยผ่านพมา (สายเชียงราย-เชียงตุง-ต้าล้อ-เชียงรุ่ง-คุนหมิง) ระยะ 241 กิโลเมตร คือหน้าช้านมาก ความคืบหน้าอยู่ที่ฝั่งไทย คือ มีการขยายถนนจากถนนบินจังหวัดเชียงราย ไปตามหอแม่สายเป็น 4 ช่องทาง ทางฝ่ายจีนมีการปรับปรุงถนนจากคุนหมิงไปเมืองชายที่ต้าล้อ แต่ถนนเชื่อมต่อในพม่ามีความคืบหน้าน้อยมาก ทั้งๆ ที่รัฐบาลไทยมีมติเมื่อ 15 มิถุนายน 1993 อนุมัติงบประมาณ 300 ล้านบาท เพื่อช่วยเหลือแก่พม่าในการพัฒนาเส้นทางจากท่าขี้เหล็ก-เชียงตุง ระยะทาง 164 กิโลเมตร

1.2. โครงการสร้างถนนเชื่อมไทยกับจีนตอนใต้ โดยผ่าน สปป.ลาว (สายเชียงของในจังหวัดเชียงราย-บ้านห้วยทราย หลวงน้ำทา-บ่อเตน เชียงรุ่ง คุนหมิง) ในระยะทาง 354 กิโลเมตร

1.3. สรุณราไฟเชื่อมไทย สปป.ลาว และจีนตอนใต้ ขึ้นอยู่ในขั้นตอนการสำรวจและออกแบบ แต่เมื่อประเมินจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็คาดว่าอาจจะใช้เวลาหลายปีกว่าโครงการเส้นทางราไฟเชื่อมต่อประเทศไทยผ่าน สปป.ลาว ไปยังจีนจะเริ่มลงมือสร้าง ทำให้เสียโอกาสทางด้านเศรษฐกิจไปอย่างมาก อีกทั้งผลตอบแทนไม่สูงมากนัก อาจทำให้โครงการนี้ยากจะบรรลุผล

1.4. เส้นทางคุณภาพในแม่น้ำโขง ก็มีความคืบหน้าก่อนอย่างมาก การก่อสร้างท่าเรือที่ จำกัดเชียงแสนและจำกัดเชียงของจังหวัดเชียงรายเพื่อรับการขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยวแม้ว่า จะสร้างเสร็จแล้ว แต่ก็ไม่สามารถใช้ได้ เพราะท่าเรือเชียงแสนสร้างไม่เหมาะสมกับภูมิประเทศและถูก กระแสน้ำในแม่น้ำโขงพัดจนเสียหายพังทลายลง ส่วนท่าเรือเชียงของก็ยังไม่สามารถใช้ในเชิงพาณิชย์ เพราะยังขาดด่านตรวจคนเข้าเมืองและด่านศุลกากร ส่วนท่าเรืออื่นๆ ใน สปป.ลาว และพม่าก็ยังไม่มี ความคืบหน้า แต่อย่างไรก็ตาม เรือขันสินค้าอุปโภคและบริโภคของจีนก็มักล่องมาขายสินค้าที่จำกัด เชียงแสน ทั้งผลไม้และสินค้าอุปโภคเบ็ดเตล็ด

(2) ด้านพลังงาน

รัฐบาลไทยเห็นความสำคัญของการจัดทำพัฒนาฯ มาใช้ภายในประเทศ รวมทั้งจาก แหล่งพลังงานจากแหล่งผลิตในประเทศไทยเพื่อนำไปทั่ว สปป.ลาว และจีน มนต์คลื่นนานา ซึ่งมีแม่น้ำโขง ในแหล่งน้ำที่มีสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมในการสร้างเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำ ดังนั้น จีนจึงวางแผนที่จะพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังน้ำ 8 โครงการในระยะ 20 ปี มีกำลังผลิตรวมกันกว่า 10,000 เมกะวัตต์

ส่วนโครงการพัฒนาความร่วมมือในการพัฒนาไฟฟ้าระหว่างไทย กับ สปป.ลาว ปัจจุบันการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) ได้ซื้อกระดาษไฟฟ้าจากลาวอยู่แล้ว 2 โครงการ คือ โครงการน้ำรั่ม 1 กำลังผลิต 150 เมกะวัตต์ และโครงการเซเดด กำลังผลิต 45 เมกะวัตต์

2. ความร่วมมือทางเหลี่ยมเศรษฐกิจระหว่าง ประเทศไทย – ลาว – พม่า – จีนตอนใต้ – กัมพูชา – เวียดนาม

ความร่วมมือทางเหลี่ยมเศรษฐกิจได้ริเริ่มโดยธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank – ADB) ให้การสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในโครงการพัฒนา ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า สปป.ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจน เพิ่มขีดความสามารถและโอกาสแห่งขันในเวทีการค้าโลก โดยตกลงที่จะมีความร่วมมือใน 7 สาขา คือ คุณภาพชั้นสูง พัฒนา สื่อสารโทรคมนาคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ห้องเรียน สิ่งแวดล้อม การจัด การทรัพยากรธรรมชาติ การค้าและการลงทุน ซึ่งโครงการด้านการพัฒนาคุณภาพชั้นสูง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ มีความสำคัญเป็นลำดับแรก โดยพยายามเชื่อมโยงเครือข่ายถนนระหว่างกัน ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญของความร่วมมือ 4 ประการ คือ

1. ส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม การเกษตร การค้า การลงทุน และบริการเพื่อให้ เกิดการเจรจาทางการค้าและลงทุน ยกระดับมาตรฐานการคุณภาพและความเป็นอยู่ทางสังคมของประชาชนในอนุภูมิภาค ให้ดีขึ้น

- 2.สนับสนุนให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการศึกษาระหว่างประเทศในกลุ่มนิคมฯ
- 3.ให้มีการใช้ทรัพยากร เช่น แรงงาน ทุนและวัสดุต่างๆ ที่ส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.ช่วยเพิ่มขีดความสามารถและโอกาสการแข่งขันในเวทีการค้าโลก

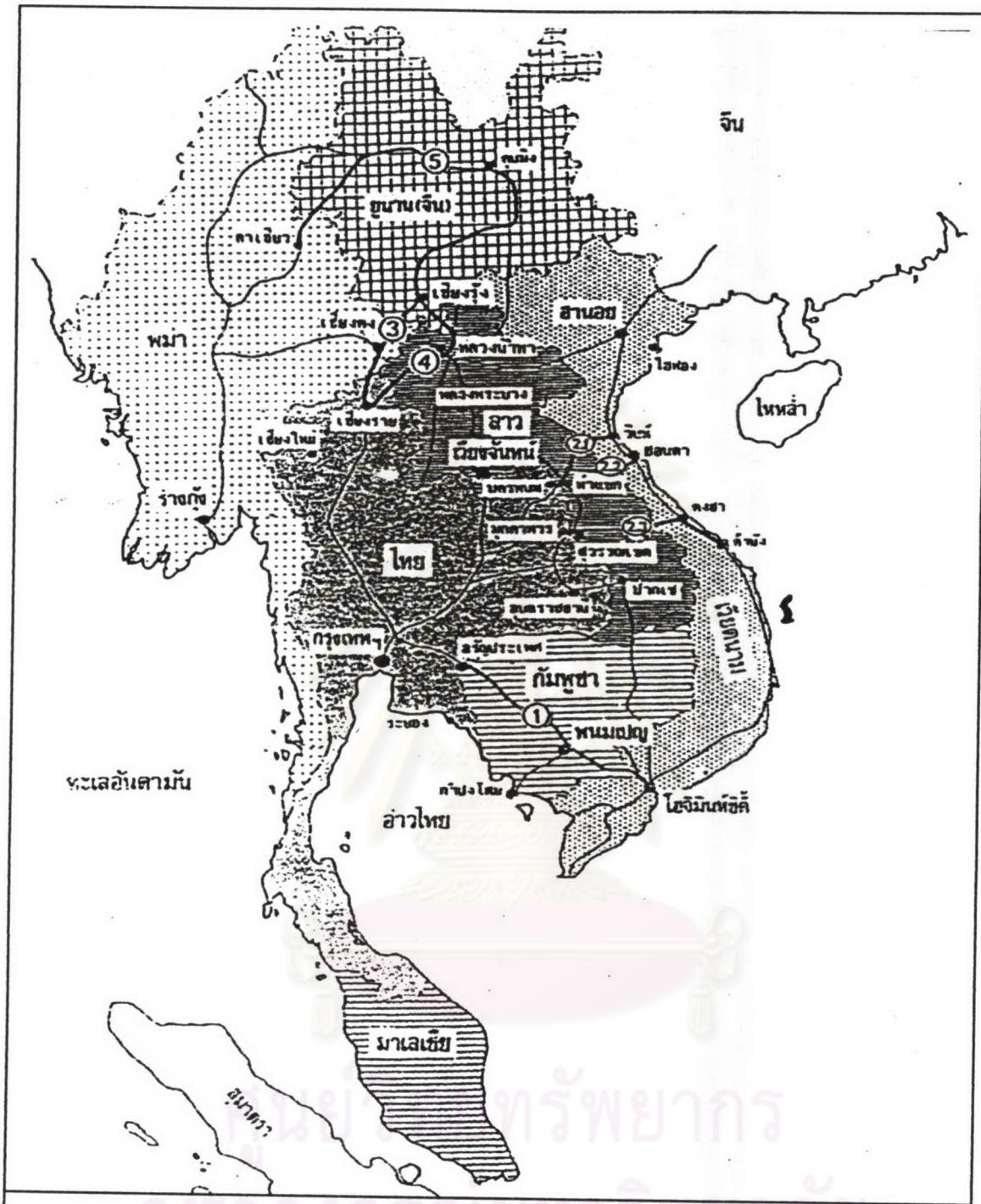
แนวทางในการดำเนินความร่วมมือกันเหลี่ยมเศรษฐกิจ ประกอบด้วยหลักการว่า โครงการความร่วมมืออาจดำเนินระหว่างสองประเทศขึ้นไปได้ โดยไม่จำเป็นว่าทั้ง 6 ประเทศ จะต้องเข้าร่วมโครงการให้สนับสนุนการปรับปรุงหรือซ่อมแซมสิ่งที่มีอยู่แล้วมากกว่าสร้างขึ้นใหม่ ตลอดจนต้องพิจารณาลักษณะโครงการและแหล่งเงินทุนสนับสนุนว่ามีมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ นโยบายการพัฒนาความร่วมมือนี้ได้มีการเน้นให้ภาคเอกชนของแต่ละประเทศเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการค้า การลงทุน และการผลิตในสาขาต่างๆ ได้แก่ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม บริการการท่องเที่ยว และอาชีวมีปัจจุบันหรือร่วมลงทุนกับภาครัฐบาลในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้วย โดยที่ภาครัฐบาลของแต่ละประเทศจะมีบทบาทหลักในการให้ความสนับสนุนภาคเอกชนในด้านการกำหนดมาตรการการส่งเสริมการลงทุนร่วมกัน และประกาศสำคัญ คือ การเริ่มและ/หรือ การลงทุนร่วมกับภาคเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายใต้กฎหมายที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นโครงข่ายบริการพื้นฐานที่สมบูรณ์ในอนุภูมิภาค โดยสามารถสรุปนโยบายในการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ดังนี้

1.ภาคเอกชนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการลงทุนด้านอุตสาหกรรม บริการ และโครงข่ายบริการพื้นฐาน

2.ภาครัฐจะทำหน้าที่หลักในการให้การสนับสนุนส่งเสริมภาคเอกชนใน 3 ส่วน คือ

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- การลดข้อจำกัดด้านการค้า การลงทุน การผลิตและการท่องเที่ยว
- กำหนดมาตรการจูงใจให้เกิดการลงทุนทางการค้า และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

จุดยืนของรัฐบาล จุดยืนของรัฐบาล

แนวทางการพัฒนาเมืองชายแดน : กรณีศึกษา เชียงแสน จังหวัดเชียงราย

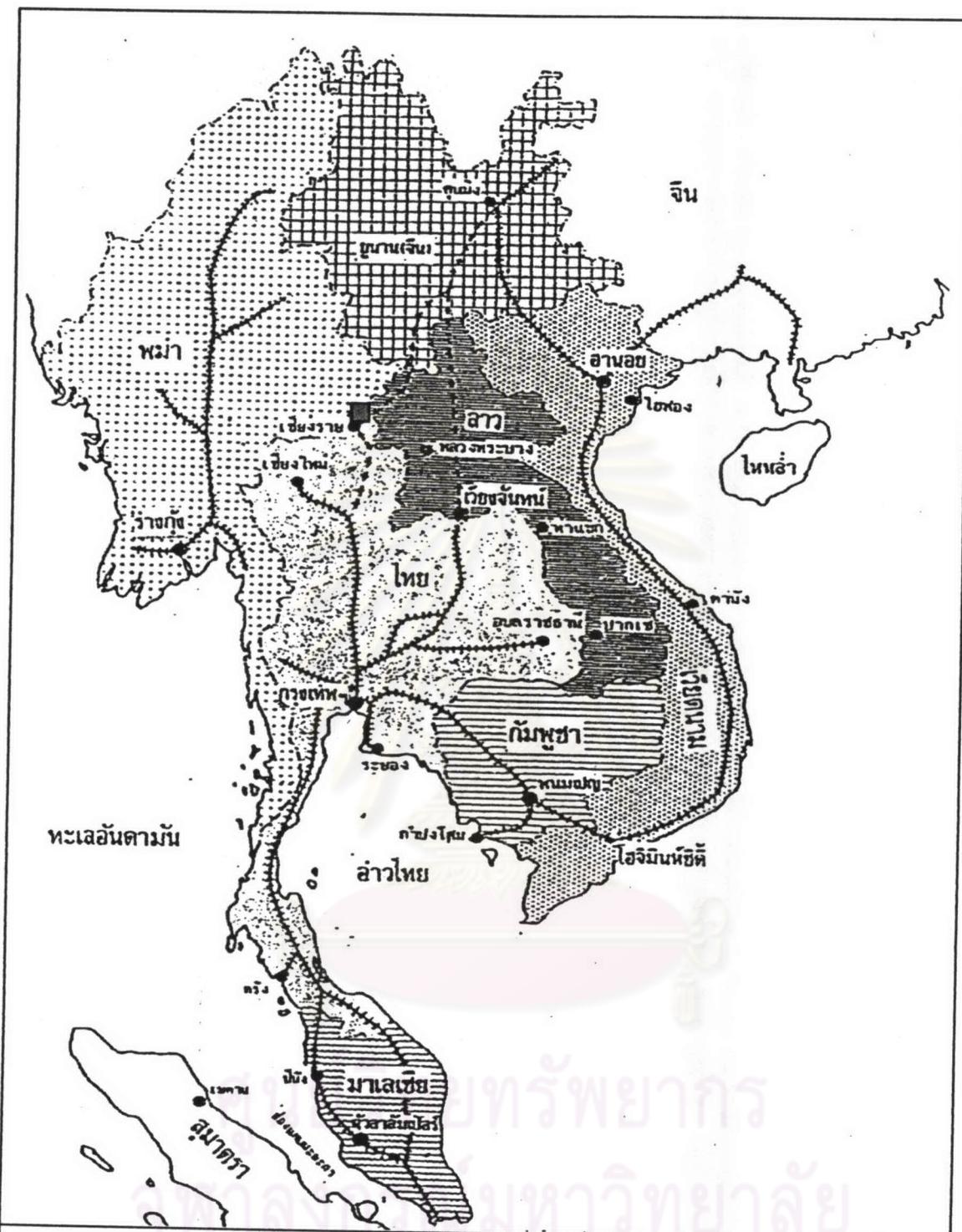
แผนที่เครือข่ายถนนระหว่าง 6 ประเทศในกลุ่มหุ้นส่วนเศรษฐกิจ

คำอธิบาย

- 1.สายอรัญประเทศ-พนมเปญ (กัมพูชา) – ใจจิมินท์ (เวียดนาม)
- 2.ถนนเชื่อมไทย-ลาว-เวียดนาม
 - 2.1.นครพนม-ท่าแขก-คำเกิด-วินท์
 - 2.2.นครพนม-ท่าแขก-ช่อนลาก
- 3.เชียงราย-เชียงตุง-ต้าหลี่-เชียงรุ้ง-คุนหมิง
- 4.เชียงราย-หลวงน้ำทา-ป้อเต็น-เชียงรุ้ง-คุนหมิง
- 5.คุนหมิง-คาเชีย

↑
Not Scale

ที่มา : ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย ปี 2542

แนวทางการพัฒนาเมืองชายแดน : กรณีศึกษา เชียงแสน จังหวัดเชียงราย

แผนที่เครือข่ายทางรถไฟฟ้าระหว่าง 6 ประเทศในกลุ่มหุกเหล็กเศรษฐกิจ

คำอธิบาย

เส้นทางรถไฟฟ้าเชื่อมโยงกับยุนนาน มี 2 สาย คือ

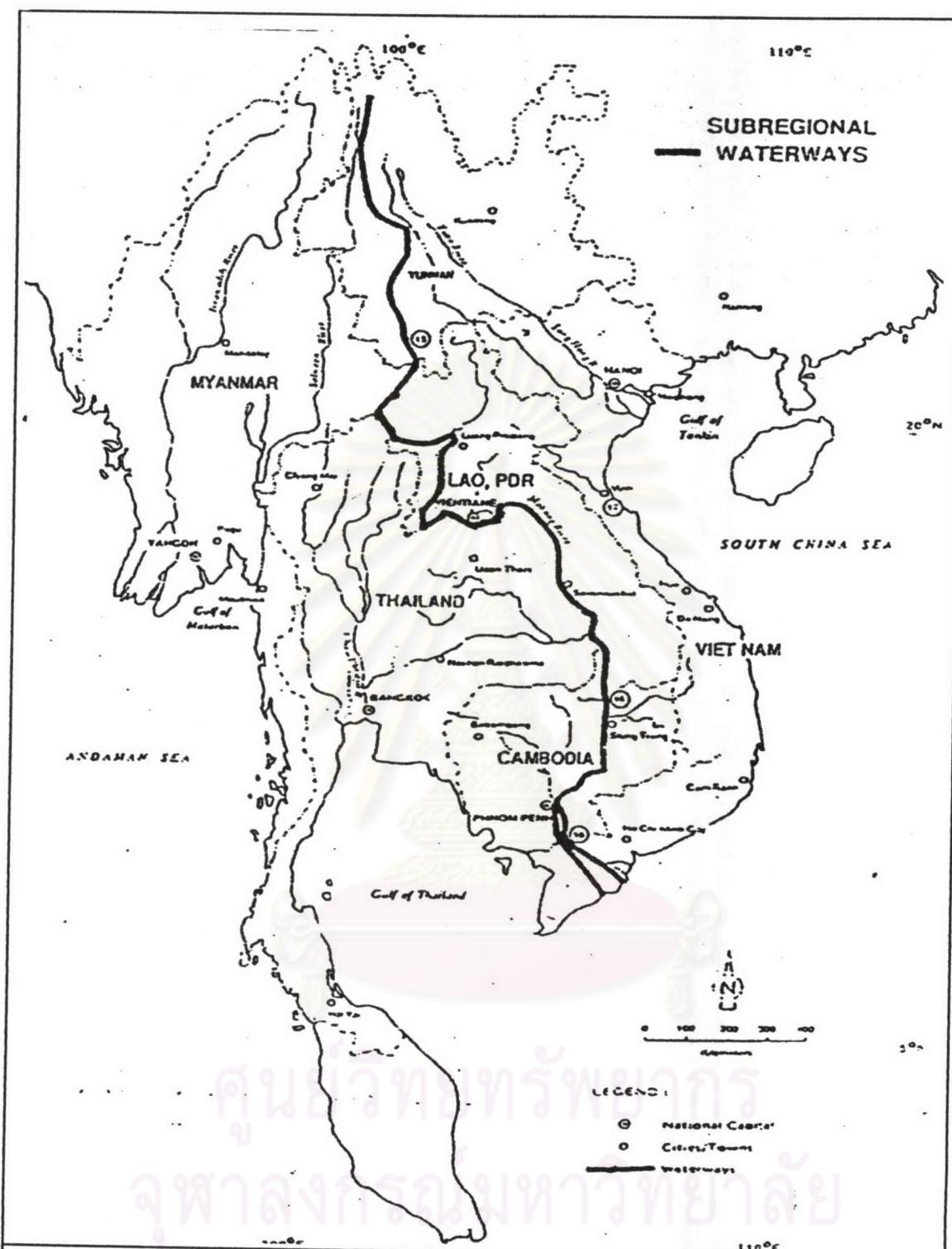
1. สายเด่นชัย โดยแยกจากเด่นชัยเชียงราย ผ่านบ้านท่าวิทยาราย หลวงน้ำทา

เมืองล่า เชียงรุ้ง คุนหมิง

2. สายหนองคาย ผ่านสะพานมิตรภาพเข้าสู่เวียงจันทน์ หลวงพระบาง

เมืองล่า เชียงรุ้ง คุนหมิง

↑
Not Scale

แนวทางการพัฒนาเมืองชายแดน : กรณีศึกษา เชียงแสน จังหวัดเชียงราย

แผนที่เครือข่ายเส้นทางคมนาคมทางแม่น้ำโขง

คำอธิบาย

เส้นทางคมนาคมทางแม่น้ำโขง มีการพัฒนาการเดินเรือพาณิชย์ในแม่น้ำโขงตอนบน
จากเชิงเหมา เชียงรุ้งในประเทศไทย ผ่าน พม่า ไทย และ สปป.ลาว

ภาคผนวก ๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์

คุณกฤษฎา ทองธรรมชาติ, นายด่านศุลกากรเชียงแสน. วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 เวลา 9.00 น.

นอกจากแบบสอบถามที่ได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรในเมืองเชียงแสนแล้วผู้ศึกษาได้มีโอกาสสัมภาษณ์ คุณกฤษฎา ทองธรรมชาติ นายด่านศุลกากรเชียงแสน วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 เวลา 9.00 น. สรุปได้ว่า เมืองเชียงแสนเป็นเมืองเขตในภูมิภาคอาเซียน ที่มีการค้าชายแดนวิัฒนาการขึ้น เอียงตั้งแต่ปี 2542 กับประเทศไทย สปป.ลาว และปี 2543 มีเรือสินค้าจากประเทศจีนมาค้าขายด้วย ทำให้เมืองเชียงแสนมีบทบาททางการค้าชายแดนมากขึ้น จากครุนิ่งทำให้เมืองเชียงแสนมีรายได้เพิ่มขึ้น และทางด้านศุลกากรจำเป็นต้องมีการเก็บภาษีค่าผ่านแดน และจากเหตุการณ์ที่ห่านแม่สายต้องปิดด่าน เมื่อจากการเมืองระหว่างประเทศไทย ทำให้ผู้ประกอบการต้องหาช่องทางในการระบายสินค้า จึงใช้เส้นทางแม่น้ำโขงเป็นเส้นทางขนส่งสินค้า ประกอบกับการที่แม่น้ำโขงได้เป็นแม่น้ำนานาชาติที่ก่อรุ่นประเทศไทย ภูมิภาคสุ่มแม่น้ำโขงสามารถเดินทางผ่านเข้าออกได้

ในปัจจุบันนี้ ทั่วโลกเน้นการค้าเป็นหลัก และเมืองจากประเทศไทยขาดดุลทางการค้า ถูกจำกัด โดยภาครัฐ ต้องแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ภาครัฐจึงเล็งเห็นความสำคัญของการค้าชายแดนเนื่องจากสามารถสร้างดุลการค้าให้กับประเทศไทยได้เป็นจำนวนมาก เพราะประเทศไทยได้เปรียบประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียนทางด้านที่ตั้ง และสินค้า ดังนั้น ประเทศไทยต้องการเป็นผู้นำในกลุ่มนี้และเน้นการค้ากับประเทศจีนเป็นหลัก รวมทั้งต้องพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศไทยมาร่วมทางด้านการเมืองโดยให้ประเทศไทยพม่าหันมาพึ่งประเทศไทยเป็นหลัก

เมื่อเดือนมิถุนายน 2545 ภาครัฐมี กำหนดเดือนเศรษฐกิจพิเศษ โดยคัดเลือกจาก 3 เมือง ประกอบด้วย แม่สาย เชียงแสน และเชียงของ ซึ่งจากการศึกษาทางด้านต่างๆ ของเมืองเหล่านี้ ได้มีติ กำหนดให้เมืองเชียงแสนเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษในอนุภาคน้ำหนึ่งตอนบน เมืองจากเมืองเชียงแสนมีพื้นที่อาณาเขตติดกับประเทศไทย พม่า และ สปป.ลาว รวมทั้งเชื่อมโยงไปยังประเทศไทย (ตอนใต้) โดยใช้เส้นทางแม่น้ำโขงซึ่งเป็นแม่น้ำนานาชาติ ที่สามารถเดินทางทางเรือโดยใช้เวลา 1 วัน 1 คืน ในปัจจุบันการบรรทุกสินค้าทางเรือในหน้าหนาวสามารถบรรทุกได้ 100 ตัน ในหน้าร้อนเรือสามารถบรรทุกได้ 50 ตัน ซึ่งถ้าหากมีการระเบิดแห่งใหม่ในแม่น้ำโขงจะทำให้เรือสามารถบรรทุกได้ 300 ตัน และสามารถเดินทางไปถึงแหล่งพระบาง สปป.ลาว ได้ แต่อย่างไรก็ตาม การเดินทางทางเรือมีปัญหาตรงค่าผ่านทางเพรະประเทศไทย สปป.ลาว จะคิดค่าผ่านประเทศ ละละ 2,000 บาท ทำให้เรือทุกลำต้องเสียค่าผ่านทางแม่น้ำโขงจะเปิดเป็นแม่น้ำนานาชาติแล้วก็ตาม

สำหรับท่าเรือสถานที่ของเมืองเชียงแสนนี้ กำลังมีการก่อสร้างปรับปรุงใหม่แทนท่าเรือเก่าที่พังชำรุด ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณเดือนสิงหาคม 2546 และต่อไปจะมีท่าเรือท่องเที่ยวของภาคเอกชนที่เข้ามาลงทุนด้วยเช่นกัน ทางด้านゴดังคลังเก็บสินค้ามีเอกสารเข้ามาลงทุนอยู่ 4 บริษัท คือ บริษัทห้าเชียง บริษัท MP บริษัทคริสไทย และบริษัทเชียงแสนชิปปิ้ง

อย่างไรก็ตาม เมื่อภาครัฐได้กำหนดให้มีเมืองเชียงแสนเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เมืองเชียงแสนจำเป็นต้องมีการจัดระเบียบเมืองในมีในหลายๆ ด้าน ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ของเมืองคือ เรื่องปัญหาจราจรเส้นทางถนนภายในเมืองซึ่งปัจจุบันเป็น 2 ช่องจราจร ทำให้ไม่สามารถรองรับปริมาณจราจรที่มีรถบรรทุกจำนวนมากได้ และปริมาณรถบรรทุกมีผลกระทบกระเทือนต่อไปร้านสถาน กำแพงเมือง คุณภาพอากาศของธรรมชาติ ได้เสนอแนวทางการพัฒนาเมืองเชียงแสน ดังนี้

1. กำหนดให้มีการจัดระเบียบชายแดนใหม่
2. เพิ่มจำนวนสถานีบันการเงิน ปัจจุบันมีอยู่ 3 แห่ง ซึ่งไม่เพียงพอต่อการทำธุรกรรมทางการเงินได้ ไม่สามารถรองรับการเบิกเงินทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถจ่ายค่าเก็บภาษีศุลกากรได้
3. ความมีการขยายเส้นทางถนนจาก 2 ช่องทางจราจร เป็น 4 ช่องทางจราจร ดังแต่เส้นทางถนนสายแม่น้ำ - เชียงแสน เพื่อรองรับปริมาณรถยนต์ที่เข้ามาในเมืองและมีการปรับปรุงเส้นทางถนนให้อยู่ในสภาพที่ดี ไม่เป็นหลุมเป็นบ่อ
4. ควรจัดหาที่ตั้งของท่าเรือแห่งใหม่ให้อยู่นอกเมือง เพื่อมีให้มีผลกระทบต่อเขตโบราณสถานและบ้านเรือนที่อยู่อาศัย เนื่องมาจากปริมาณรถบรรทุกที่วิ่งเข้าออกภัยในเมือง
5. จัดหาโกดังคลังเก็บสินค้าเพื่อการขนถ่ายสินค้าเข้า-ออกจากท่าเรือ
6. ปัจจุบันการขนถ่ายสินค้ายังใช้แรงงานกรมครุฑ์เป็นคนภายในพื้นที่อยู่ ดังนั้นเพื่อให้ได้มาตรฐานของการขนถ่ายสินค้า ควรมีการใช้เครนยกของหรือคอนเทนเนอร์เพื่อสะดวกในการยกสินค้าจากเรือไปยังรถบรรทุก หรือจากการรถบรรทุกลงสู่เรือ
7. จัดให้มีหน่วยงานราชการแบบ ONE STOP SERVICE ภายใต้พื้นที่อาคารเดียวทันเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ ลดงบประมาณท่าเทียบเรือ

ศูนย์วิทยบรหพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ทั้งหมด 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของเมืองและการพัฒนาเมือง และส่วนที่ 2 การใช้ประโยชน์ที่ดินของเมือง ซึ่งแบบสอบถามทุกด้านใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาเมืองชายแดน : กรณีศึกษา เชียงแสน จังหวัดเชียงราย” หัวข้อดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ประกอบการศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาวิชา การวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงควรข้อมูลจากท่านช่วยตอบแบบสอบถามนี้เป็นพระคุณอย่างยิ่ง และขออภัยที่ท่านตอบจะใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ข้อขับคณ

ปานิสา ดาวเรือง

คำนิยามในแบบสอนถูก

- เมืองเชียงแสน หมายถึง พื้นที่ภายในเขตเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน ตามเขตการปกครอง
 - นอกเมืองเชียงแสน หมายถึง พื้นที่ภายนอกเขตเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน
 - ชนุภาคภาคเหนือตอนบน หมายถึง จังหวัดในภาคเหนือ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน แพร่ และ อุตรดิตถ์
 - เขตสีเหลืองเศรษฐกิจ เป็นติดแน่นทั่วพรมแดนเชื่อมติดต่อกันสู่ประเทศไทย คือ ประเทศไทย พม่า สปป.ลาว และ จีน และเขตหุบเหี้ยมเศรษฐกิจ (GMS) ประกอบด้วย ประเทศไทย พม่า สปป.ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของเมืองและภูมิศาสตร์

1.ท่านคิดว่า สาเหตุใดที่ทำให้เมืองเชียงใหม่ลิบ?

-ความได้เปรียบทางด้านที่ดัง เมืองจากเป็นจุดชายแดนที่ติดต่อเขื่อมโยงกับ
ประเทศพม่า สปป.ลาว และจีน (ตอนใต้)	☐	☒
-นโยบายของภาครัฐที่สนับสนุนให้เกิดการเร่งรัดการพัฒนาเมืองเชียงแสน
ในฐานะเมืองชายแดน	☐	☒
-การมีท่าเที่ยบเรือเพื่อขนส่งสินค้าและนักท่องเที่ยว	☐	☒
-เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน โบราณวัตถุที่ดึงดูด
ให้นักท่องเที่ยวเข้ามายังชุมชน	☐	☒
มีพื้นที่ติดต่อกับอำเภอไกล้าเดียง สามารถเดินทางได้อย่างสะดวกสบาย	☐	☒
มีการค้าชายแดนกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน เช่น พม่า สปป.ลาว และจีน	☐	☒
การท่องเที่ยวเชียงแสนตั้งอยู่ในเขตสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจและเขตนาหลี่ยมเศรษฐกิจ
การเข้ามายังชุมชนของภาคเชียงรายและตัวเมืองเชียงใหม่	☐	☒

2 หัวน้ำคือว่า หัวเขียงเป็นจุดที่หัวน้ำต่อสัมผัสด้วยกระดูกสันหลัง

3 ท่านพ่อไอกับสุธรรมะของมิตรสัมมาตั้ง ๕๖๑-๕๖๒

และมีอัตราส่วนที่ดีกว่าเดิม

4.ท่านคิดว่า เมืองเชียงแสนมีความพร้อมในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางทางด้านการค้า และการลงทุนในอนุภาคนี้หรือไม่	ใช่	ไม่ใช่	☐	☐	☐
5.ท่านคิดว่า เมืองเชียงแสนมีความพร้อมเพื่อรับรองการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ทางด้านต่างๆ ต่อไปนี้ หรือไม่					
-ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว			☐	☐	☐
-ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน			☐	☐	☐
-ด้านการสื่อสาร การคมนาคมขนส่ง			☐	☐	☐
-ด้านสถาบันการเงิน			☐	☐	☐
-ด้านความมั่นคงทางการเมือง			☐	☐	☐
-ด้านศูลภาคร/ การตรวจคนเข้าเมือง			☐	☐	☐
-ด้านความปลอดภัยชายแดน/ ปัญหายาเสพติด			☐	☐	☐
-อื่นๆ โปรดระบุ.....			☐	☐	☐
6.ท่านคิดว่า ธุรกิจประเภทใดที่มีความพร้อมในการให้บริการทางด้าน การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของเมืองเชียงแสน					
-ท่าเทียบเรือสินค้า/ นักท่องเที่ยว			☐	☐	☐
-การค้าปลีก-ค้าส่ง			☐	☐	☐
-ช่องทางที่ระลึก			☐	☐	☐
-การท่องเที่ยว/ แหล่งท่องเที่ยว			☐	☐	☐
-ที่พัก โรงแรม เกสต์เฮาส์			☐	☐	☐
-โกลัง คลังเก็บสินค้า			☐	☐	☐
-สถาบันธุรกิจทางการเงิน			☐	☐	☐
-การคมนาคมขนส่ง			☐	☐	☐
-สินค้าเกษตรฯ			☐	☐	☐
7.ท่านคิดว่า สิ่งใดที่เมืองเชียงแสนยังขาดแคลน/ ความไม่พร้อม					
-โครงข่ายระบบคมนาคม/ การจราจร			☐	☐	☐
-ระบบการสื่อสารโทรคมนาคม			☐	☐	☐
-ระบบการนำ้ดันน้ำเสีย/ การระบายน้ำ			☐	☐	☐
-การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล			☐	☐	☐
-ไฟฟ้า			☐	☐	☐
-ประปา			☐	☐	☐
-จำนวนแรงงาน			☐	☐	☐
-สถาบันการศึกษา			☐	☐	☐
-สถาบันธุรกิจการเงิน			☐	☐	☐
-ความร่วมมือจากประเทศเพื่อนบ้าน			☐	☐	☐
-การสนับสนุนจากภาครัฐบาล และภาคเอกชน			☐	☐	☐
-อื่นๆ โปรดระบุ.....			☐	☐	☐

ส่วนที่ 2 การใช้ประโยชน์ที่ดินของเมือง

	ใช่	ไม่ใช่
8. ท่านคิดว่า อัตราณะที่ดังของย่านที่อยู่อาศัย ย่านการค้า สถานที่ราชการ สถาบันการศึกษา อุตสาหกรรม มีความเหมาะสม หรือไม่	☐	☐
9. ท่านคิดว่า บริเวณที่ท่านพักอาศัยมีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น หรือไม่	☐	☐
10. ในปัจจุบันการใช้ที่ดินภายในเมืองเชียงแสนมีการแบ่งประเภทการใช้ที่ดินอย่าง ชัดเจน หรือไม่ (เช่น ย่านที่อยู่อาศัย ย่านการค้า สถานที่ราชการ)	☐	☐
11. เส้นทางการคมนาคม มีความคล่องตัวในการจราจร หรือไม่ -ภายในเมืองเชียงแสน -นอกเมืองเชียงแสน	☐	☐
12. ปริมาณพื้นที่ดินที่ต้องดูแลในเมืองเชียงแสนที่มีจำนวนมาก -รถทัวร์/รถนักท่องเที่ยว -รถโดยสารประจำทาง -รถยนต์ส่วนตัว -มอเตอร์ไซค์ -จักรยาน	☐	☐
13. ท่านคิดว่า การพัฒนาเมืองในปัจจุบันจะทำให้เกิดปัญหาดังต่อไปนี้ หรือไม่ -เกิดชุมชนแออัดภายในเมือง -มีอาคารสิ่งก่อสร้างสูงเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย -เกิดการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ หรือ พื้นที่ใบภารণสถาน -ที่อยู่อาศัยมีราคาแพง ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน -โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ประปา ไฟฟ้า ไม่เพียงพอต่อความต้องการ -มีการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว บ่อนอกกำแพงเมืองตามแนวเส้นทางถนน -อื่นๆ โปรดระบุ.....	☐	☐
14. ท่านคิดว่า การพัฒนาเมืองเชียงแสนมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภูมิภาคอย่างไร -ประชาชนเข้ามาบุกรุกพื้นที่เขตโนราณสถานเพื่อทำเป็นที่อยู่อาศัย -ประชาชนเข้ามาบุกรุกพื้นที่เขตโนราณสถานเพื่อทำเป็นพื้นที่เกษตรกรรม -โนราณสถานไม่ได้รับการอนุรักษ์และดูแลอย่างทั่วถึง -โนราณสถานถูกบดบังทั้งด้านภายนอกด้วยอาคารและสิ่งก่อสร้างต่างๆ -อื่นๆ โปรดระบุ.....	☐	☐
15. ท่านคิดว่า ความมีการจัดการอนุรักษ์และพัฒนาเขตโนราณสถานอย่างไร เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเมืองเชียงแสน -มีการกำหนดเขตพื้นที่โนราณสถานให้ชัดเจน -ให้หน่วยงานของภาครัฐ เช่น กรมศิลปากร เข้ามาดูแลบูรณะ -ให้ประชาชนเข้ามาส่วนร่วมในการอนุรักษ์โนราณสถานต่างๆ -ห้ามมิให้มีสิ่งปลูกสร้างใดๆ บดบังทั้งด้านภายนอกของโนราณสถาน -มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่โนราณสถาน	☐	☐

ประวัติผู้เขียน

นางสาวปานิสรา ดาวเรือง เกิดวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2520 จังหวัดกาญจนบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี อักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาวิชาภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม) ในปีการศึกษา 2541 และได้เข้าศึกษาต่อในภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2542

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**